

BEDTIJD
VERHALEN
VOOR
REBEELSE
MEISJES
100 VERHALEN
OVER BIJZONDERE VROUWEN

The title is rendered in a playful, hand-drawn style. 'BEDTIJD' is in large, dark blue letters with a light blue shadow. 'VERHALEN' is in smaller, light blue letters below it. 'VOOR' is in small, light blue letters to the left. 'REBEELSE' is in large, red letters with a blue shadow. 'MEISJES' is in large, yellow letters with a blue shadow. Below this, '100 VERHALEN' and 'OVER BIJZONDERE VROUWEN' are in dark blue letters. The background features a large, light blue moon at the top center, a constellation of yellow stars in the top right, and various small red and blue stars scattered throughout.

ELENA FAVILLI EN FRANCESCA CAVALLO

ROSE STORIES

Oorspronkelijke titel Good Night Stories for Rebel Girls

Copyright © Timbuktu Labs, Inc., 2016

Eindverantwoordelijkheid redactie & vormgeving Francesca Cavallo en Elena Favilli

Omslagontwerp Pemberley Pond

Grafisch ontwerp Cori Johnson

Website www.rebelgirls.co

Dit boek behoort tot de categorie 'creatieve non-fictie'. Het is een verzameling hartverwarmende en tot nadenken stemmende bedtijdverhalen op basis van de levens van honderd bijzondere vrouwen. Het is geen allesomvattende weergave van hun levensloop en wat ze bereikt hebben.

Eerste Nederlandse uitgave ROSE stories 2017

Vertaling © Monique ter Berg

Omslagontwerp Femke den Hertog

Zetwerk Mat-Zet bv, Soest

ISBN 978-90-824701-3-0

NUR 200, 277

Eerste druk oktober 2017

Tweede druk december 2017

Derde druk maart 2018

Vierde druk november 2018

Vijfde druk april 2019

Zesde druk december 2020

Zevende druk mei 2021

Achtste druk december 2021

Uitgever

ROSE stories

Beethovenstraat 32

1077 JH Amsterdam

info@rosetories.nl

www.rosetories.nl

ROSE STORIES

Bij ROSE stories geloven we in de kracht van het verhaal. Daarom zetten we verhalen uit verschillende culturen om in concrete projecten en producten. Hiermee willen we een positieve verandering teweegbrengen, ter bevordering van gelijkheid en diversiteit in de samenleving.

Niets uit deze uitgave mag worden veeleenvoudigd in enige vorm of op enige wijze zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van ROSE stories, Beethovenstraat 32, 1077 JH Amsterdam.

• VOORWOORD •

Dit boek zal altijd bijzonder voor ons blijven en daar zijn veel redenen voor. Sommige zijn duidelijk: het recordbedrag dat we door crowdfunding bij elkaar kregen (meer dan een miljoen dollar! In de geschiedenis van crowdfunding is er geen ander boek dan *Bedtijdverhalen voor rebelse meisjes* dat zoveel geld bij elkaar heeft gekregen), het onvoorstelbare aantal donateurs uit meer dan zeventig landen, en het voorrecht om met tientallen ongehooflijk getalenteerde vrouwelijke kunstenaars van over de hele wereld te werken.

Maar sommige redenen liggen minder voor de hand: ouders die in verwachting waren van een kind schreven dat dit het eerste boek was dat ze voor hun dochter hadden gekocht. De vriendin van een vriend die vertelde dat de campagne haar het zelfvertrouwen gaf om met een project te beginnen dat haar na aan het hart lag, maar dat ze lang had uitgesteld want 'stel dat het me niet lukt?' De enthousiaste e-mail van een moeder omdat dit boek haar kon helpen om haar toekomstbeeld van de wereld te delen met haar drie zoons, niet alleen als moeder, maar ook als vrouw. Maar vooral het grote vertrouwen dat we van onze donateurs kregen.

Zoveel vertrouwen krijgen vrouwen niet vaak. Het is niet vanzelfsprekend. Dat verbaast ons niets. De meeste van de bijzondere vrouwen in dit boek hebben dit soort vertrouwen nooit ondervonden. Ongeacht het belang van hun ontdekkingen, het lef dat hun avonturen vergden, hoe slim ze ook zijn – ze werden voortdurend gekleineerd, vergeten, in sommige gevallen bijna uit de geschiedenis gewist.

Het is belangrijk dat meisjes weten welke hindernissen hun te wachten staan. En het is net zo belangrijk dat ze weten dat die hindernissen niet onoverkomelijk zijn. Dat ze niet alleen een manier weten te vinden om ze te

overwinnen, maar dat ze die hindernissen uit de weg kunnen ruimen voor de meisjes die na hen komen, net als deze fantastische vrouwen hebben gedaan.

Elk van de honderd verhalen in dit boek bewijst dat je met liefdevol vertrouwen de wereld kunt veranderen.

We hopen dat deze moedige pioniers je inspireren. We hopen dat hun verhalen onze dochters overtuigen dat je in alle vormen, kleuren en op elke leeftijd schoonheid kunt vinden. We hopen dat iedere lezer weet dat het in het leven draait om bevlogen, nieuwsgierig en gul te zijn. En laten we nooit vergeten dat iedereen iedere dag het recht heeft om gelukkig te zijn en vrijuit het leven te ontdekken.

Nu je dit boek in handen hebt, rest ons niets dan hoop en enthousiasme voor de wereld die we samen opbouwen. Een wereld waarin je sekse niet bepaalt wat je mag dromen, of hoe ver je mag reiken. Een wereld waarin iedereen vol vertrouwen kan zeggen: 'Ik ben vrij.'

Dank je wel dat je met ons meegaat op reis.

Elena Favilli

Francesca Cavallo

• ADA LOVELACE •

WISKUNDIGE

Er was eens een meisje dat Ada heette. Ada hield van machines. En ze wilde ook dolgraag kunnen vliegen.

Ze keek heel goed naar vogels om de perfecte balans te vinden tussen de lengte van een vleugel en het gewicht van een lichaam. Ze probeerde verschillende materialen uit en testte alle mogelijke ontwerpen. Het lukte haar niet om net als een vogel op te stijgen, maar ze maakte wel een prachtig boek met tekeningen, *Vliegologie*, waarin alles stond wat ze had ontdekt.

Op een avond ging Ada naar een bal. Daar ontmoette ze Charles Babbage, een oude, knorrige wiskundige. Ada was zelf ook een briljant wiskundige en ze werden al gauw dikke vrienden. Charles nodigde Ada uit om naar een machine te komen kijken die hij had uitgevonden. Een machine die automatisch kon optellen en aftrekken. Zo'n apparaat was nog nooit door iemand bedacht.

Ada werd er meteen verliefd op.

'En als we nou eens een apparaat ontwerpen dat nog veel moeilijkere sommen kan maken?' vroeg ze. Opgewonden gingen Ada en Charles aan de slag. Het werd een reusachtig apparaat waar een enorme stoommachine voor nodig was.

Maar Ada wilde meer: 'En als dit apparaat nou eens muziek maakt en niet alleen cijfers, maar ook letters tevoorschijn tovert?'

Ze had het al over een computer, lang voordat moderne computers werden uitgevonden!

Ada schreef het allereerste computerprogramma in de geschiedenis.

10 DECEMBER 1815 – 27 NOVEMBER 1852

VERENIGD KONINKRIJK

ILLUSTRATIE
ELISABETTA STOINICH

'DIE HERSENS VAN MIJ GAAN
NIET ZOMAAR DOOD, DAT ZAL
DE TIJD WEL LEREN.'

—ADA LOVELACE

• ALEK WEK •

TOPMODEL

Er was eens een meisje dat Alek heette. Als Alek uit school kwam en trek had, stopte ze bij een mangoboom.

In het dorp waar ze woonde, was geen stromend water en geen elektriciteit. En voor drinkwater moest ze naar een put lopen, maar toch leidden Alek en haar familie een simpel en gelukkig leven.

Op een dag brak er een verschrikkelijke oorlog uit, die het leven van Alek voorgoed veranderde. Toen de sirenes in hun dorp loeiden, moesten Alek en haar familie vluchten voor het geweld.

Het was in het regenseizoen. De rivier was overstroomd, de bruggen stonden onder water en Alek kon niet zwemmen. Ze was doodsbang dat ze zou verdrinken, maar haar moeder hielp haar veilig naar de overkant. Omdat ze geen geld hadden, ruilde Aleks moeder pakjes zout voor eten en paspoorten. Het lukte ze om de oorlog te ontvluchten en Londen te bereiken.

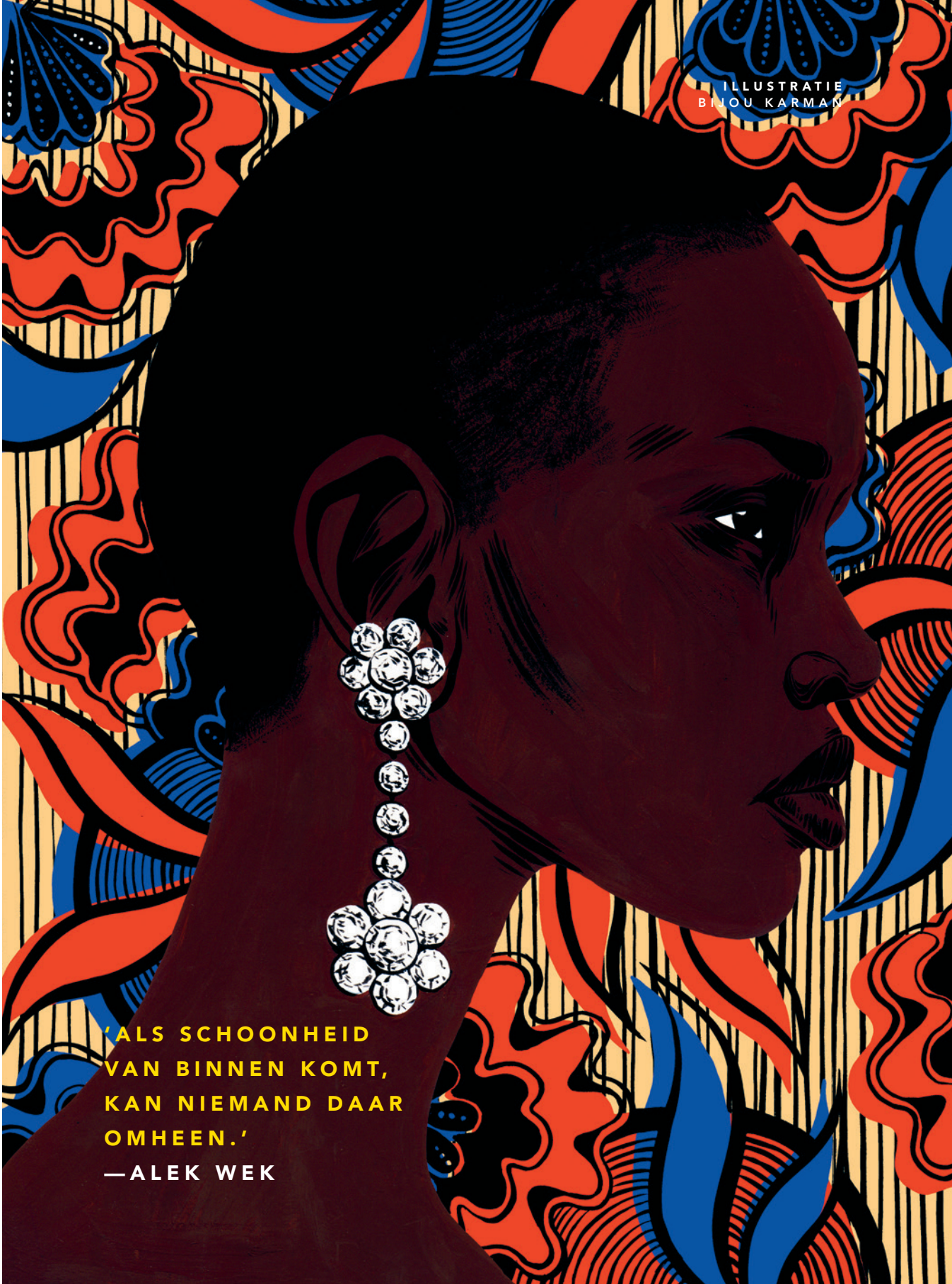
Op een dag was Alek in het park toen er een talentscout van een beroemd modellenbureau op haar afkwam. Hij vond dat ze model moest worden. Aleks moeder wilde daar niets van horen. Maar de talentscout hield vol en uiteindelijk gaf ze toe.

Alek zag er zo anders uit dan andere modellen, dat ze meteen een sensatie werd.

Alek heeft voor alle meisjes op aarde een boodschap: 'Je bent prachtig. Het is prima om anders te zijn, het geeft niet als je verlegen bent. Je hoeft niet te doen wat iedereen doet.'

GEBOREN OP 16 APRIL 1977

SOEDAN

ILLUSTRATIE
BIJOU KARMAN

'ALS SCHOONHEID
VAN BINNEN KOMT,
KAN NIEMAND DAAR
OMHEEN.'

—ALEK WEK

• ALFONSINA STRADA •

WIELRENNER

Er was eens een meisje dat zo hard kon fietsen dat je haar nauwelijks zag. 'Niet zo snel, Alfonsina!' schreeuwden haar ouders. Te laat – ze was al voorbij gezoefd.

Toen ze trouwde, hoopte haar familie dat ze het idiote idee om wielrenner te worden zou opgeven. Maar ze kreeg van haar man op hun trouwdag juist een splinternieuwe racefiets. Ze verhuisden naar Milaan en Alfonsina begon professioneel te trainen.

Ze was zo snel en zo sterk dat ze zich een paar jaar later inschreef voor de Ronde van Italië, een van de zwaarste wielervedstrijden ter wereld. Nog geen enkele vrouw had dat gedurfd. 'Dat lukt haar nooit,' zeiden de mensen. Maar Alfonsina was niet te stoppen.

Het was een lange en vermoeiende wedstrijd van eenentwintig etappes over een paar van de steilste bergwegen in Europa. Van de negentig wielrenners die eraan begonnen, haalden er dertig de eindstreep: Alfonsina was er een van. Ze werd binnengehaald als een held.

Het jaar daarop mocht ze niet meedoen. 'De Ronde van Italië is een wedstrijd voor mannen,' verklaarden de hoge pieten. Maar denk maar niet dat ze afstapte.

Ze fietste toch mee en reed zo snel dat het zesentwintig jaar duurde voordat iemand haar record brak. Ook al had ze een fiets van twintig kilo met maar één versnelling!

Ze zou blij zijn als ze wist hoeveel er veranderd is. Wielrennen voor vrouwen is nu heel populair. Het is zelfs een olympische sport.

16 MAART 1891 – 13 SEPTEMBER 1959

ITALIË

ILLUSTRATIE
CRISTINA PORTOLANO

'NIEMAND KAN MIJN
FIETS TEGENHOUDEN.'

—ALFONSINA STRADA

• ALICIA ALONSO •

BALLERINA

Er was eens een blind meisje dat een geweldige ballerina werd.
Ze heette Alicia.

Toen ze jong was en nog gewoon kon zien, was Alicia al een fantastische balletdanseres met een mooie carrière in het vooruitzicht. Tot ze ziek werd en haar ogen steeds slechter werden. Ze lag maanden doodstil in bed, maar Alicia móést dansen en dus danste ze op de enig mogelijke manier: 'Ik danste in mijn hoofd. Blind, zonder te bewegen en plat op mijn rug, leerde ik mezelf het klassieke ballet *Giselle* dansen.'

Op een dag raakte de prima ballerina van het balletgezelschap van New York gewond. Alicia werd gevraagd haar te vervangen. Ze was al half blind, maar hoe kon ze weigeren? Het ging om *Giselle*!

Zodra ze begon te dansen, werd het publiek verliefd op haar.

Hoewel ze nauwelijks iets zag, danste Alicia heel sierlijk en vol vertrouwen. Ze zorgde ervoor dat haar danspartners precies op het goede moment op precies de goede plek stonden.

Ze had zo'n bijzondere stijl dat haar balletgezelschap gevraagd werd om overal ter wereld op te treden. Maar het was haar droom om Cuba, haar geboorteland, met klassiek ballet te laten kennismaken.

Na al haar reizen ging ze Cubaanse dansers lesgeven in klassiek ballet. Ze richtte het Alicia Alonso Balletgezelschap op, dat later het Nationale Ballet van Cuba werd.

GEBOREN OP 21 DECEMBER 1920

CUBA

ILLUSTRATIE
ANA JUAN

'DANSERS KUNNEN VAN ALLE
KUNSTVORMEN IETS LEREN.'

—ALICIA ALONSO

• AMEENAH GURIB-FAKIM •

P R E S I D E N T E N W E T E N S C H A P P E R

p Mauritius, een eiland in de Indische Oceaan, woonde eens een meisje dat alles over planten wilde weten. Ze heette Ameenah.

Ameenah bestudeerde de biodiversiteit.

Ze onderzocht honderden aromatische en medicinale kruiden en bloemen. Ze nam hun eigenschappen onder de loep en reisde naar dorpjes op het plateland om van traditionele genezers te leren hoe ze planten bij hun rituelen gebruikten.

Planten waren Ameenahs vrienden.

De baobab of apenbroodboom was haar favoriet omdat hij zo nuttig is: hij slaat water op in zijn stam, de bladeren kunnen ontstekingen genezen en de vruchten, waar apen dol op zijn, bevatten meer eiwitten dan moedermelk.

Volgens Ameenah kunnen we veel leren van planten. 'De bladeren van de benzoëboom hebben bijvoorbeeld allemaal verschillende vormen en maten. Dieren eten geen planten die ze niet kennen. Dus deze laten ze met rust. Goed bedacht, toch?'

Ameenah ziet planten als levende, biologische laboratoria met belangrijke informatie voor mensen en alle andere levende wezens. 'Elke keer dat er een bos wordt gekapt, verliezen we een laboratorium. Een laboratorium dat we dan voor altijd kwijt zijn.'

Ameenah Gurib werd president van Mauritius en vecht elke dag opnieuw voor de bewoners van haar land: voor mensen, dieren en voor planten natuurlijk.

G E B O R E N O P 1 7 O K T O B E R 1 9 5 9

MAURITIUS

ILLUSTRATIE
GERALDINE SY

'SIMPELE PLANTJES
VERBERGEN VERRASSENDE GEHEIMEN.'
—AMEENAH GURIB-FAKIM